

Sobota 15. týždňa

Mt 12,14-21

Nedolomí, nedohasí

Človek zmietaný vetrom tohto sveta častokrát vyzerá ako nalomená trstina a hasnúci knôtik. Aj napriek tomu má istotu, že Kristus ho nenechá zahynúť a pomôže mu vstať

Keď sa pozrieme okolo seba, vo svete môžeme pozorovať mnoho biedy a utrpenia. Je veľa biedy, ktorú človekovi spôsobila príroda, ale najviac je tej, ktorú si ľudia spôsobujú sami alebo navzájom. Alkoholizmus, drogy, závislosti, vojny, terorizmus. Kto z nás o týchto pojmoch nepočul? Kto z nás na vlastnej koži nezakúsil dopad tejto biedy ľudstva?

Aj keď je vo svete veľa biedy a utrpenia, dnešné evanjelium nás ubezpečuje slovami proroka Izaiáša a dáva nám nádej, že sa Boh o nás postará. „Nalomenú trst' nedolomí, hasnúci knôtik nedohasí“ (Mt 12,20).

Keď sa Ježiš dozvedel o sprisahaní farizejov proti jeho životu - jednoducho odtiaľ odišiel. A teda nechce riskovať otvorený konflikt či urobiť akúsi skúšku síl. Z takejto skúšky či konfliktu by dokázal vyjsť víťazne (neraz to dokázal). Vo vhodnej chvíli dokázal tiež ostro pokarhať protivníkov či dokonca vziať do ruky bič. Avšak oveľa častejšie odporúčal láskavosť, ústupčivosť a zmierenie.

Aj keď človek upadne, ešte nie je stratený. Dnešný svet nám ponúka presvedčenie, že kto raz padol, nemá právo vstať, kto raz sklamal, už to nenapraví, kto je neužitočný a neproduktívny pre spoločnosť má byť zlikvidovaný. Ale skutočná sila totiž spočíva v tvorení a formovaní života, a nie v jeho ničení. Podriadenie si možno v určitých situáciách vynútiť násilím, terorom, ale bude to len zdanlivé podriadenie bez akejkoľvek užitočnosti. Kristova moc sa prejavuje v tom, že k sviatosti odpustenia pristupujú ľudia, utýraní životom či hriechom, skutočné nalomené trstiny a ledva tlejúce knôtky, nie kvôli tomu, aby boli tam zlomené, alebo zhasené, ale mocou Ježišovej láskavosti prinavrátené k životu.

Denne sa stretávame s ľuďmi. Mnohých trápia rôzne nedostatky, choroby. Jednému chýba zdravie, druhému chlieb, niektorým trochu úcty, lásky. Nie je v kompetencii človeka zmeniť celý svet. Jeden nedokáže nakrmiť celý svet, nedokáže zmierniť utrpenie celého sveta. Čo však môže urobiť každý z nás, je rozdať kus chleba vo svojom okolí, aj keď len kúsok, podať pomocnú ruku blízkym a postarať sa o nich. Iných môžeme naučiť trpezlivosti, trpezlivým

znášaním vlastných krízov. Je potrebná individuálna zmena každého jedného z nás.

Najlepšie osvedčeným liekom pre všetky ľudské nedostatky je Božie slovo. Mnohé z nich nám pomáha predísť, niektoré odstrániť a ostatné trpezlivo znášať. Musíme si však túto liečivú náuku dôsledne sami osvojiť a potom pomáhať aj blížnym. V Božom slove nájdeme posilu pre náš každodenný život. Pomôže nám znášať naše krízy a biedy a zároveň nás urobí posilou pre nalomených a hasnúcich.

Aj dnešný svet potrebuje silných služobníkov Krista, aby posilňovali nalomených a zhasínajúcich. Majme odvahu stať sa takými svedkami Ježiša a pri tejto náročnej úlohe čerpajme posilu pre seba z Jeho Slova.

Amen.